

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szomorú kilátások.

Pécs, 1901. július 29.

Lapunknak folyó hó 21-ki számában foglalkoztunk a német birodalmi kormány vámemelési terveivel s rámutattunk azokra a veszedelmekre, a melyek a *Stuttgarter Beobachter* által közölt agrárvámtetelekből Magyarország közgazdaságát fenyegetik. Németországban nem cáfolták meg a *Stuttgarter Beobachter* értesülését, csak a mi kormányparti sajtónk erősködött nagyon, hogy azok az értesülések nem felelhetnek meg a német kormány álláspontjának. Persze szeretnék volna letagadni, hogy az Ausztriával való gazdasági közösségben megint milyen új csapás készül lesújtani Magyarországra,

Nos a német birodalom hivatalos lapja, a *Reichsanzeiger* most összezuzta azt a rózsaszínű szemüveget, a melyen át kormányparti sajtónk a német vámtervezetet bemutatni akarta, mert a hivatalos lap most egész terjedelmében közzétette a német kormány vámtervezetét, a mely teljesen megegyez a *Stuttgarter Beobachter* által közölt adatokkal. Eszerint a buza vámja 6½ márkában, a rozsé 6, az árpáé 4, a zabé 6 márkában van megállapítva, melyet szerződésileg sem szabad a buzánál 5½ márkán, a rozsnál 5 márkán, az árpánál 3 márkán és a zabnál 5 márkán alul szállítani. Hasonlókép emelkednek az állatok és állati termékek vámtételei is.

Világos dolog, hogy az immár hivatalosan közzétett német vámtervezet a gazdasági közösségbe nyugőzött osztrák-magyar monarchiában csakis Magyarország érdekeit sérti, míg Ausztriának csak előnyére szolgál, mert Magyarország mezőgazdasága ismét elvesztvén egyik jelentékeny kiviteli piacát, még inkább rá lesz utalva az osztrák piacra, a mely az eddiginél is nagyobb önkényűséggel fogja az árakat a saját érdekeinek megfelelően szabályozni.

A magyar kormányparti sajtó kétségbeesett erőlködéssel kapkod ugyan a német hivatalos közlés által összezuzott rózsaszínű szemüveg egyes cserepei után s azokon keresztül iparkodik úgy tüntetni föl a veszedelmet, hogy ez még nem fenyeget közvetlenül, mert hisz az még csak tervezet, a melyről még kétséges,

hogy a szövetségtanács elfogadja-e, mert az sérti a német ipar érdekeit. De hát nagyon győnge lábbon áll ez a remény is, mert a német kormány gondoskodott ám abban a vámtervezetben arról is, hogy az ipar is kapjon kárpótlást a mezőgazdasági termények megdrágításaért. Így teljesen vámmentessé teszi a gyapjút, az állati nyersbőrt és a köszénbevitelét, egyes ipari vámkokat pedig mint pl. a posztót és a kerékpáralkotórészekét tetemesen fölemeli.

Az az ellenállás tehát, melyet a német ipari érdekek kifejtteni fognak a közölt vámtervezet ellen, nem lesz olyan intenzív, mely annak lényeges megváltoztatását eredményezhetné. De nem fogja ezt eredményezni az a tekintet sem, a melyet a birodalommal szövetséges Ausztria Magyarország érdekei diktálnak. Mert hasztalan festik a falra a magyar kormányparti lapok a német birodalommal való vámháboru ördögét, az aligha fog bekövetkezni.

Hisz a magyar államférfiak bölcseségéből a kereskedelmi szerződés megkötése iránt közös vámterületi alapon fogunk tárgyalni Németországgal; már pedig Ausztria érdekeit éppen nem sértik a német tervezet agrárvámjai, ezek miatt tehát Ausztria nem lesz hajlandó vámháborut kezdeni Németországgal, sőt majd a magyar kormányköröket is ráveszik a ránk nézve veszedelmes kereskedelmi szerződés megkötésére; hisz nem kell egyebet tenniök, mint előtérbe állítani megint a politikai tekinteteket, a melyek veszélyeztetve lennének a szövetséges ellen folytatott vámháboruval.

Nem egyéb üres frázisnál a magyar kormányparti lapoknak az a kijelentése hogy a német vámtervezet valóra váltá esetén ki van zárva a lehetősége is annak, hogy Németországgal kereskedelmi szerződést köthessünk. Persze, ha önállóan intézhetnők kereskedelmi politikánkat s ebben erélyesen megvédelmezhetnők kereskedelmi érdekeinket, akkor csakugyan képzelenség lenne még csak alkudozásba is bocsátkoznunk azzal a Németországgal, a mely törvényhozásilag már eleve kizárja a lehetőségét is annak, hogy előnyös szerződést köthessünk vele, mikor főbb kiviteli cikkeink minimális vámtételeit is az eddigieket jóval meghaladó magasságban fixirozza, a melyen alul semmiféle szerződésbe menni nem lehet.

A míg azonban a gazdasági érdekeink osztrák pórázra lesznek fűzve, az osztrák érdekek fog dominálni, mert a mikor Németországgal alkudozunk a kereskedelmi szerződés fölött, érdekeink védelmében nemcsak a német ellenféllel, hanem az osztrák érdekekkel is szemközt fogjuk találni magunkat. Be fogjuk tehát adni a derekunkat s megkötjük a szerződést Németországgal, a mely tönkreteszi mezőgazdasági kivitelünket. Hisz ez csak a nagyhatalmi állásnak, a mindenkifölött imádott hármasszövetségnek hozott áldozat lesz, már pedig az oly sokszor felhánytorgatott politikai érettségünk megköveteli, hogy az áldozatbarmok mindig mi legyünk.

Ha ezzel teljesen tönkre is megyünk, az nem lesz baj; hisz a német vámtervezet gondoskodik róla, hogy legalább a bőrünket előnyösen értékesíthessük, mert a lenyuzott nyers bőrt teljesen vámmentesen vihetjük a német piacra.

* **A megtérés jutalma — akadályokkal.** Apponyi Géza gróf a miap tartott tolnamegyei szabadelvűparti értekezleten bejelentette, hogy odahagyja a néppárt táborát és megtér a szabadelvűpárt kebelébe. A nemes gróf ezt bizonyára nem azért tette, hogy mandátumhoz jusson, de a tolnamegyei kormányparti korifeusok mégis őt találták alkalmas médiumnak, hogy vele *Rátkay* Lászlót kiszoríthassák a pincehelyi kerületből s hamarosan fel is léptették a pincehelyi kerület képviselőjelöltjévé.

De bármennyire népszerű legyen Apponyi Géza gróf a pincehelyi kerületben, csakhamar kizűlt, hogy ott megválasztatása *Rátkay* ellen mégsem vihető keresztül. — A megtérő gróf jóakarói tehát most tovább akarják vándoroltatni s megkísérlik fölléptetését a paksi kerületben. De hát itt még nagyobb akadályokba ütközik megválasztatása, mert a paksi kerület választói már kibontották régi képviselőjük, *Seluha* István zászlaját és el vannak tőkélve azt diadalra is juttatni.

Igy tehát nagyon kétséges, hogy a megtérés jutalma a képviselői mandátum képében megadható lesz-e a nemes grófnak.

Ma kedden
III. dalestélyét

rendezi

Veres Sándor

magyar daltársulata

a Pannonia-kertben
Kezdődik fél 9 órakor.

Hirek.

Pécs, 1901. július 29.

Bogár Julcsa.

(Öngyilkosság darázscsipés miatt.)

Egy kis faluban öngyilkossá lett Bogár Julcsa, a falu szépe. Bele ugrott a kutba s amikor onnan kimentették, hát felakasztotta magát. De megint csak megmentették. Am a szép leány meg akart válni az élettől s talált is rá módot. Éjszakának idején szíven lőtte magát és szörnyet halt. És mi keserítette el ennyire a szépséges leányt? Az, hogy egy darázs megcsipte az arcát. A csipés helye meggyűlt, megdagadt és Bogár Julcsa egy félnapig sem akart csunya lenni.

Bogár Julcsa a mai asszony képe. Csak úgy a paraszt leányzóé, mint az uri dámaé. Az asszonyé, aki a hiúságának fölálodoz mindent, még az életét is.

És ez a jobbik eset. Az élete végre is az övé s ha olyannak találja, hogy el kell dobnia magától, hát az égieknek számoljon érte! De az asszonyi hiúság okozta veszedelmek többnyire a más bőrére mennek. Gondoljunk csak vissza a közelmúlt tragédiáira; nem az asszonyi hiúság döntött bajba, vészbe sok-sok tisztességes embert? Igen tisztességes embert, aki megkereste a családjának a minden napra valót; de a feleségének vasárnap volt a hétfő, a kedd, a szerda, csütörtök, péntek és szombat is; sátoros ünnepet tartott minden nap; pompázott mindig, jelen volt mindenütt, részt vett mindenben és hajszolta, kergette így a férjét a végromlásba.

Ez az uri dáma hiúsága, Nem olyan naiv, mint a Bogár Julcsaé, raffináltabb — de veszedelmesebb is! Százegypéldát hozhatnék fel; ám nem hiszszük, mert ki ne tudná, hogy: »Hiúság, asszony a te neved!«

Ilyen gondolataink támadnak a Bogár Julcsa teteme körül. Téns-, tekintetes s nagyszágos asszonyok, tanuljanak e históriából. Nem azt, hogy a darázscsipés okozta szépségfoltot csak a halál teheti jóvá: hanem azt, hogy haszontalan a hiúság, talán minden bajnak, bűnnek istápolója. Ez az igazi darázscsipés, amely miatt sokan, igen sokan pusztultak el ártatlanabban, mint Bogár Julcsa, akinek különben könnyű legyen a föld ott a kis falu temetőjében.

Diák kaland.

(Fővárosi levelezőnkől.)

Nem tudom, mi az oka, bajos is volna megmagyarázni, de tény az, hogy a falusi kis leányoknak óriásilag imponál a fővárosi ifju. Mibelyt akkora a gyerek, mint az öklöm, máris nagyobb varázsszal bír, mintha még akkora bajusza is van, mint a számadó gazdának, de csak falusi. Tudják ezt nagyon jól a falun és már annak a híre is, hogy Budapestről ifju érkezik, nagy sugás-bugás esik a falusi kaszinóban a csekély számú, különben bátortalan zönnessz doré között.

Ezeknek előrebocsátása után mondjuk el ezt a szerelmi történetet, a mely a múlt héten esett meg s a melyet a hősszerelmesnő érdekében név nélkül írunk meg.

Egy fővárosi előkelő hivatalnok fiát, a ki csak most tette le az érettségét, leküldték vakációra az atyafisághoz falura — friss levegőre.

Lajos urfi duzzadó önérzettel és egy érett ifju bátor fellépésével csapta csakhamar a szelet a falusi kisasszonykák előtt, a kik között tagadhatatlanul nagy furorét keltett. Különösen pedig megtetszett a segédjegyző nagy irigységére és elkeseredésére a jegyző bájos 16 éves bakfisleányának.

A szerelem eleinte csak egy-egy virágban nyilatkozott meg, a melyet Piroska mindig feltűnően viselt vagy a keblén, vagy a hajában.

Lajos ur mindennapos vendég lett a jegyzőknél, sőt a múlt vasárnap ebédre is meghívták, a mikor is Piroska sajátkezűleg készített baracklekváros sütet került az asztalra — ez lévén a kedvenc eledele a pesti gavallérnak. Ennyi kedvezést nem tűrhetett némán a Piroska eddigi titkos imádója J. F. segédjegyző és boszút forrat, valljuk be mindjárt, hogy nemtelen boszút.

Névtelen levélben arra figyelmeztette a principálisát, hogy kutya van a kertben s akadnak szemtelen uracsok, a kik a falu babáját meg akarják szöktetni.

— A levél írója nem maradhatott titokban és Lajos ur a kaszinóban ki is rukkolt vele, leírhatatlan sértésekkel halmozva el a névtelen denúnciánst, a ki nem lehet más, mint a »segédjegyző ur.«

Szó szóra kerekedett s az ügyet végre

is nem lehetett másként elintézni, mint a lovagiasság szabályai szerint.

A párbajra nagy titokba készülődtek. Sikerült pisztolyra is szert tenniök, segédek is kerültek: a tanító, az ispán és két vasuti tiszt.

Egyszeri golyóváltással megtörtént a párbaj és szerencsére — van a golyónak esze — nem történt egyéb, mint hogy két lyukat lőttek a levegőbe.

De még aznap este megérkezett Lajos urfi papája Budapestről és magával vitte szerelmes fiát — szegény Piroska legnagyobb bánatára.

Igy történt ez a múlt héten a főváros közelében levő M. faluban.

Lajos urfi most újabb kalandot hajhász.

Naptár 1901. július 30-án

Naptár: kedd, július 30. — Róm. kath.: Judit. — Prot.: Judit. — Görög-kel.: (jul. 17.) Marina. — Zsidó: Ab 14. — Nap kél 4 óra 20 perckor; nyugszik 7 óra 19 perckor. — Hold kél 6 óra 24 perckor délután; nyugszik 3 óra 14 perckor éjjel.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg idő, helyenkint csapadék és zivatarok várhatók.

— (A polgármester itthon.) Majorossy Imre polgármester Cirkvenicából, hol múlt hó 29-ike óta üdült, tegnap az esti gyorsvonattal Pécsre haza érkezett.

— (A pécsi postapalota nyertes pályázói.) Vasárnapi számunkban már megirtuk, hogy a keresk. miniszterium bíráló bizottsága döntött a pécsi postapalota építési pályázata ügyében, a döntés szerint a beadott tervek szerzői közül az I. díjat 1200 koronát Balázs Ernő, a II. díjat, 800 koronát Bálint Zoltán és Jámber Lajos, a III. díjat (600 K) Komor Marcel és Jakab Dezső nyerték el, azonkívül pedig 300—300 koronáért megvették: Száraz István, Kempler Vilmos s Egri Sámuel, Pártos Gyula, Leitersdorfer Béla tervei. Ugy a díjazott mint a megvett pályaterveket a »Magyar mérnök- és építész egyesület« helyiségeiben állítják ki.

— (Áthelyezett közjegyző.) Az igazságügyminiszter dr. Pihál Viktor újpest

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Ára van a boldogságnak.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Irta: Hegyháti.

A kies, természeti szépségekben oly igen gazdag Vaszar északkeleti részén, ott, a hol a széles, begyepesült kocsiút a rengetegnek kanyarogva, Máré vár felé tart, keletre néző hullámos hegyoldalon emelkedett, felhőkbe nyúló őrtornyával Vaskó Adorján büszke sasfészke.

A felkelő nap, mielőtt szédítő útjára indulna, bearanyozva az ősi várkastély mohás szikla falát, megfürdik az ablakok kristály üvegében, aztán mintegy megújodva halad tovább, hogy abból a szűzies, könyáztatta boldogságból, abból a hűséges, reménykedő szeretetből, mit, bekandikalva a várkastély termeibe, onnan magával ragadott, az azuros légen át látatlanul vigye el sugár szárnyain, oda, hol azt nem ismerik, hol annak létezéséről mit sem tudnak.

A várkastély egyik termében Vaskó Amália, a várur egyetlen gyermeke ül, keresztbe font karokkal.

A nyitott ablak árnyában megtörik a nap heve. A tájra ominózus síri csend borúl, mintha csak delejes álomban szenderegne a

nagy természet, a nap perzselő sugár kévinek takarója alatt.

Minden oly néma, elhagyott, csak egy-egy pillangó-pár csapong a remegő léghen. Szinpompás szárnyaik megcsillannak a láthatatlan tűz csóvában, úzik egymást, akár csak a a létért, a szabadságért küzdenének; pedig dehogy. Szerelmük csapongó kedvében enyhelegnek; lettek, hogy szeressenek és elmulnak, mert szerettek.

Egész életük egy szerelem, a bölcsőtől a sírig, családás, bánat, köny nélküli. Miért is nem tanulja el az ember a színes pillangó szerelmét? Hisz' az lenséges, tiszta, önzetlen; miért a bűnös szerelem? Egy életért szeretnek s egy élet arán szeretnek. Szerelmük forrása nem bűn, gyümölcse nem átok.

És a kicsi, csicseregő madárka? Felszáll a magasba, keresztül hasítja a kéklő éthert s hívja, csalogatja párját és az vissza sír, vissza bűg. Szárnyaik megcsattannak a léghen, egy csipogás, a melyben csodálatos egyszerűséggel hűség, szerelem, boldogság ölelkezik, s leereszkedve a kicsi fészkekre, hogy elszenderülve szívük dobbanásának ringó danája mellett, hajnal hasadáskor újra szerelemről, boldogságról csicseregjenek.

Azt a bohókás pillangó párt, azt a szárny csattogó madárkát nézte Amália, talán, hogy eltanuljon tőlük szeretni, talán, hogy megmosolyogja játszi kedvöket, avagy, hogy hasonlatosságot vélt felfedezhetni az ő tiszta szerelméhez, a melynek hajnal pirja oly nagy vágyakozással tölti be szívét.

Ábrándozó tekintetét néha végig hordozta a sötét rengetegben elmosódó kanyargós hegyi uton, majd újra magába mélyedt.

Magas, nyílt homlokát sejtelmes glóriaként övezte csodálatosan szőke, dús hajfürtje, a mely a maga csábos varázásával misztikus összhangba szövődött arcának üde, a bánat felhői alatt is mosolygó vonásaival.

Szemei, mint a sötét ár kavargó forrása, seiyemes, köríves szempillái alól mintegy igézet, egyik csillanásában a meny, az üdv, a túlvilág ide varázsolt boldogsága, a másikkban a kárhozat, az emésztő tűz minden kinjával, gyötrelmével ölelkezett.

Kicsattanó, beszédes ajkai körül valami titokzatos melegség vibrált, a melyek ha megnyíltak, minden szava egy érzés, egy gondolat, edes, andalító zeneként lopva akkordjait a szív legrejtettebb zsigereibe.

Szép volt Amália, szép, mint a szépség testet öltött isenasszonya és az a szűzies tisztaság, a mely örvény mélyén csillogó szemlein keresztül ragyogtatta elő lelkének ingerlő sugarait, mint leheletszerű fátyol vonta be egész lényét.

Borongó leike el-elkalandozott a múltba, a mikor még az edes anya dédelgető szeretete töltötte be valóját; a mikor volt még, ki előtt szívének érzelmeit kiönthette, kivel megoszthatta örömét, ha volt, szenvedéseit. Most már nincs. A halál elragadta s fájó magányt hagyott helyébe.

Amália oda kapott szeméhez, hogy le-

kir közjegyzőt Nagykanizsára helyezte át. Plihal Viktor fia néhai Plihal Ferencnek, a nemrég elhunyt nagykanizsai közjegyzőnek s így apjának utóda lesz a nagykanizsai királyi közjegyzőségben.

— **(Bizottsági ülés.)** A város fegyelmi választmánva holnapután, (szerdán) d. e. 11 órakor a városháza polgármesteri helyiségében ülést tart. Az ülés tárgya kisebb fegyelmi ügyek elintézése lesz.

— **(Anna bál.)** A nyári fürdőmulatságok legsikerültebbjei közé tartoznak az Anna-bálok, melyek sorában bátran helyet foglalhat a *harkányi* fürdő tegnap este megtartott Anna-bálja is. Már a kora délutáni órákban nagy számú előkelő közönség kereste fel a kies fürdőhelyet, s a délután rendezett sétahangverseny mellett a legkellemesebben töltötte az időt esti kilenc óráig, a bál kezdetéig. A délután folyamán az Anna-bál alkalmból *Kardoss* Kálmán ny. főispán, *Krassnay* Mihály, siklósi főszolgabíró és *Fenicy* Imre szolgabíró is meglátogatták a fürdőhelyet. Este kilenc órakor vette kezdetét a bál, mely a legjobb hangulatban a késő hajnali órákig tartott. Az első négyest negyven pár táncolta.

— **(Áthelyezés a csendőrséghez.)** A honvédelmi miniszter *Forgách* Elemér a cs és kir. 65. gyalogezred tartalékába tartozó hadapródot, a megfelelő eredménnyel teljesített próbaszolgálat után, a m. kir. csendőrség állományába, a VI. számú csendőrkerülethez áthelyezte.

— **(Temetés.)** Tegnap délután 5 órakor helyezték örök nyugalomra *Tischler* József 48-as honvédőrmestert, volt főerdészt és ny. szemináriumi kulcsárt A gyászszertartást *Magenheim* József belvárosi apát-plébános végezte két lelkész segédletével. A temetésen ott volt *Körmendy* Károly szemináriumi igazgató, *Hanuy* Ferenc dr., theologiai tanár és az elhunyt bajtársai: a negyvennyolcas honvédek, kik őszinte részvétellel kísérték ki utolsó útjára.

törölje azt az előtörő könyűt. De hiába törölte le, jött helyébe más, azután még sok-sok következett. Utoljára már nem bírt velők, szabadon engedte végig peregni arcán, hisz a köny békél, nyugtat, üdítő harmalként táplálja a remény hervadó szirmait.

E pillanatban kinyílt a nagy szárnyas ajtó s küszöbén atyja, Vaskó Adorján állott, meglepődve a jeleneten.

— Leányom, te sírsz? — kérdé gyengéden.

— Nem . . . nem sírok, — felelte Amália látható zavarban — csak . . . csak . . . gondolkodom.

Vaskó néhány lépéssel közeledett leányához. Szemrehányó, neheztelő tekintetét nem titkolhatta el, minek láttán leánya újra csak könyeibe temetkezett.

— Miért titkolod előttem bánatod okát, hiszen atyád vagyok? Anyádat elveszítve senkim sincsen kívüled, ki megosztogna sorsomban, kinek bánatából részt kérnék, kivel örömet megosztanám. És ha te körültekintesz, idegent látsz minden oldalról. Legjobb barátod én vagyok, s te reményem, boldogságom az élet végzettszerű küzdelmében. Lehet, hogy akad hízog, ki tömjénez ifjuságod varázsának, de ne bizz benne föltétlenül, a hízog mögött nem egyszer gyávaság rejlik, talán fél vas karom súlyától, avagy kígyó módon csuszik közelembre, hogy egy alkalmas pillanatban életem, boldogságom, — a mit benned, a te jószágos szivedben vélek felta-

— **(U) anyakönyvvezetők.)** A belügyminisztérium ideiglenes vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Baranyavármegyében a maissi anyakönyvi kerületbe *Steiner* Adolf maissi lakost a születések s halálozások anyakönyvezésére szorítókozó hatáskörrel anyakönyvvezető helyettesé; Tolnavármegyében pedig a nagyszékelyi anyakönyvi kerületbe *Welther* Dániel községi aljegyzőt anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki és a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Nyári ünnepély.)** A pécsi munkásszervezetek augusztus negyedikén a Tettyén népünnepélyt akartak rendezni. A városi Tanács azonban a Tettyét e célra — ő tudja miért — nem engedte át, s így a népünnepély helyett nagy nyári ünnepély lesz a jövő hó negyedikén a gyár-utca 7. szám alatti vendéglőben.

— **(Jelentés a vízről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 28-án reggel 6 órakor a tettyei vitzartóban 860 kb., az ellentartóban 480 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1137 köbméternek találtatott. Folyó hó 29-én reggel 6 órakor a tettyei vitzartóban 880 kb., az ellentartóban 480 kbm. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1125 köbméternek találtatott.

— **(Lopott ruhában ment mulatni.)** Tegnap délután a balokányi liget mulató közönségének szokatlan látványban volt része. Egy meglehetősen elegánsan felöltözött — amolyan uri szobacicának látszó leányzót tartóztattak le a rendőrök s vittek be a ligetből egyenesen a rendőrségre. S érdekes, hogy az illető leányzót éppen a rajta volt ruhákról ismerték fel, mert bizony lopottak voltak azok. Ugyanis *Novotny* József, pécsi járási állatorvos cselédje a z urcájától tegnap reggel több öltözet ruhát ellopott s megszökött. A lopott ruhákba öltözve azután délután kiment a Balokányhoz s ott mulatott. A káros feljelentése folytán nyo-

lálni. — támadja meg. Miért hát e bizalmatlanság?

Amália hálásan emelte tenger zöld szemeit atyjára.

— Nem bizalmatlanság, édes apa, de lásd . . . én szenvedek.

— Talán megsértett valaki? — kiáltott Vaskó villogó szemekkel, — hah, ezt megkeresülne, bárki volna is. Lesujtanám, mint a kőbor ebet, szétzúznám koponyáját annak az emberbőrbe öltözött szörnynek, ha csak egy könyet is facsarna az én egyetlen gyermekem, boldogságom szeméből.

— Nem sértett meg senki, — szólt Amália lehorgasztott fővel.

— Talán a magány bántja gyermekeimet? Hozok vendéget a házamhoz, elviszlek a szomszéd családok körébe; fogatod, a cselédség rendelkezésére áll, menj szórakozz, hisz nem korlátozlak semmiben.

— Nem, édes apa, nem óhajtok társaságot, a magányt szeretem. Az emberek kíváncsi tekintetétől félek, a zajtól irtózom . . .

— De miért hát a köny szemedben?

— Bocsáss megatyám, de . . .

— Még nem feleltél gyermekem.

— Nem tudok.

Nem? — szólt Vaskó Adorján fájó mosolyal ajkán — úgy hiszem, eltalálom az én kicsi leányom baját. Az a kis szivecske békétlenkedik, nemde?

Amália zavara teljes volt. Az az önkénytelen arcpír, amit csak a szüzi ártatlanság varázsolhat a szemek aljára, árulójává lett.

moztak utána s a balokányinák: fel is ismerték, el is fogták a tolvaj leányzót, a kit ma átadtak a bíróságnak.

— **(A huszár-kard.)** Tegnap este egy huszár kardot rántott egy polgáremberre. Node meggondolta magát, a kardot visszadugta hüvelyébe s úgy verte meg. A huszár-kard hát itt nem okozott vérengzést; legfeljebb arra volt jó, hogy az ellenfél ne védekezzék a támadás ellen, félvén, hogy a kard ismét kirepül hüvelyéből s őt paprikásnak aprítja fel. Az eset különben a következő: *Kulasics* György, honvédhuszár az este a Csillag-fele vendéglőben összeveszett a bakakkal. A korcsmáros közbelépett és le akarta csendesíteni a huszárt, aki erre kardot rántott rá. A korcsmáros persze ijedten menekült előle, mire a huszár utána futott és jól elverte, nem a karddal, mert az már ismét a hüvelyben pihent, de ökölbesorított kezekkel. Az eset a rendőrség tudomására jutván, megtették a felfeljelentést a verekedő huszár ellen az ezredparancsnokságnál.

— **(Meg akart égni.)** Kis János, alsóputurka-utca 8. szám alatti lakos tegnap este részegen ment haza. Lefeküdt és úgy éjfél tájban meggyújtotta maga alatt az ágyban a szalmazsákot. Szerencsére a felesége észrevette s a tüzet eloltotta, mielőtt Kis János bőre megperzselődött volna. Kis a rendőrségen azt vallotta, hogy meg akart égni, azért gyújtotta magára a szalmazsákot.

— **(Bányaszerencsétlenség.)** *Kóssa* János, »Viktória«-telepi segédvájár a vasasi *Thomen* akna első szintjében szénfejtéssel volt elfoglalva, midőn egy nagyobb mennyiségű meglazult föld és szén, körülbelül öt méter mázsa, reázuhant és a szerencsétlen embert elborította. *Kóssa* Jánost súlyosan sérülten, de még élve beszállították a »Wiesner«-akna szükség-kórházába, hol azonban belső elvérzés folytán két órai szenvedés után belehalt sebeibe. A vizsgálat megejtése végett *Forray*

Mit feleljen? Mit mondjon? Talán csak nem vétek, nem bűn, hogy szeret? Hiszen nem óhajtotta, nem kereste ezt az édesen fájó érzelmet, úgy jött lopva, álomban, vagy mit tudja ő.

— Nem békétlenkedik — felelte szemlesütve, — hanem . . .

— Nos, hanem?

— Nem tehetek róla, — szólt Amália alig hallhatóan, kezét szeméhez emelve.

Vaskó leányához lépett s szeretetteljesen vont a karjaiba.

— Azért ne sírj gyermekem. Olyan ám az ilyen kis lányka szerelme, mint a szalmatűz. Kigyul, fellobog, aztán elhamvad.

— Bár úgy volna.

— És ki az a szerencsés lovag, ki befészkelte magát szivedbe?

— Atyám gunyolódik? — kérdé Amália sértődötten.

— Dehogy, édes gyermekem. Hanem, még mindig nem feleltél kérdésemre.

— Nem vonom magamra haragodat? — kérdé félénken.

— Egyáltalán nem, — felelte Vaskó Adorján — mondd már, ki az a szerencsés, vagy szerencsétlen?

— Szeremlei Béla, — mondá Amália akadovva.

— Szeremlei Béla? — kérdé Vaskó csodálkozva, — hol ismerkedtél meg vele?

— Emlékszel még édes apa, — felelte Amália nekibátorodva, — tavasszal, a mikor Izra bég megtámadta várunkat, Dombi bácsi-

Valér tb. főszolgabíró és *Trizler* Rudolf dr. járásorvos a helyszínére utaztak, hol a meg-ejtett vizsgálat kiderítette, hogy a szerencsétlenséget véletlen baleset okozta és így felelősség senkit sem terhel.

— (Kinevezések a vármegyén.)

Br. *Fejérváry* Imre főispán *Rapkay* Miklós volt vármegyei első osztályu irnok nyugdíjazása folytán ennek helyére első osztályu irnokká *Beszeredy* Ernőt, ennek helyére másodosztályu irnokká *Hótyay* Kálmánt, ennek helyére első osztályu díjnokká *Lohr* Benejót, ennek helyére rendes díjnokká *Domján* Nándort nevezte ki.

— (Székesfehérvárott elfogott betörő.) Rendőrségünk tegnap Székesfehérvárról táviratot kapott, melyben értesítés jött, hogy ott elfogtak egy magát *Koskai* Györgynek nevező háziszolgát, a ki egy nagy doboz esüst evőesséket akart elzalogosítani. Az elfogott ember beismerte, hogy Pécsen a *Bedő* testvérek »Pannonia« kávéházában volt tüzilegény és felhasználván az alkalmat, hogy *Naschitz* Adolf borkereskedő és családja a szőlőben lakik, a padláson át betört *Naschitzék* lakásába s onnan különféle ékszert elloptott. Találtak pedig nála elfogásakor két arany óraláncot és két arany karkötőt is. Rendőrségünk a távirat vétele után utána járt a dolognak s kitűnt, csak *Naschitzéktől* csakugyan elloptak betörés útján vagy ötszáz forint értékű ékszert; de ők a kárukról mit sem tudtak, sőt az első kérdésre azt felelték, hogy náluk lopás nem történt. Csak a másodszori sürgetésre néztek utána a dolognak s ekkor tűnt ki, hogy egy feltört szekrényből hiányzanak az ékszerek. — Rendőrségünk intézkedésére most az elfogott betörőt Székesfehérvárról Pécsre szállítják.

— (Egy szép megjelenésű urról.)

Igen. Ez az ur szép megjelenésű. Magassága öt láb hat hüvelyk. Kora negyvenhat év. A szép megjelenéssel szemben azonban nagy hátránya, hogy erősen kopaszodó. Bár a haja igen világosbarna, az arca kerek, a nyaka rövid s a

val jött ő is, hogy a legváltóságosabb pillanatban, a midőn már csak néhány pillanat választott el a legborzasztóbb haláltól, hátba támadja elleneinket.

— Igaz, igaz, — felelte *Vaskó* elgondolkozva — derék fiu az a *Szeremlei*, csak az a kár . . .

— Talán nem küzdött elég bátran, önfeláldozón?

— Ugy harcolt, mint egy kölkét féltő nőstény tigris.

— Vagy családfáját nem tartod tán elég réginek.

— Az enyémmel egyidős.

— Miért mondtad hát az imént, édes apa, hogy: csak az a kár?

— Majd elfelejtéd édes gyermekem, hisz gyermekleány vagy még.

— De ugy-e nem neheztelsz rám, édes apa? — kérde *Amália*, mint a megtérő bűnös,

— Nem, — felelte *Vaskó*, homlokon csókolva leányát, — csak maradj te az én jó kis leányom.

Alig mondá ezt ki *Vaskó*, a mikor a szolga egy épen érkezett vendéget jelentett.

— Ki az? — Kérdé a várur hűséges cselédjétől.

— Nem ismerem, nagyságos ur, — felelte ez.

— Nem nevezte meg magát?

— Csak annyit mondott, jelentsem be a vár uránál.

termete erős. A hangja vékony. Ez a tetőtől talpig leirt ur ügyvéd, de a legutolsó foglalkozása végrehajtó s a legeslegutolsó pedig az volt, hogy *hatszáz angol fontot erőszakosan elloptott*. Hívják pedig őt *Frederik Atkinson* néven. A szép megjelenésű ur fentebbi fotográfáját az angol rendőrség küldte meg Pécsre az itteni rendőrségnek s kéri elfogatása esetén értesítsék őt *Atkinson* Frigyes elfogatásáról. Rendőrségünk most erősen várja, hogy a »szép megjelenésű ur« megörvendeztesse Pécsen az ő szép megjelenésével, a mikor is majd gondoskodni fog róla, hogy azért az épen nem szép tettéért, hogy hatszáz font sterlinget erőszakosan elemelt, végezessen vele az angol rendőrség.

— (Talált pénztárca.) A sétatéren egy bőr pénztárcaát találtak. Aprópénz volt benne. Az igazolt tulajdonos a rendőrkapitányságon átveheti.

— (Cukorgyár Baranyában.)

Ily cím alatt lapunk legutóbbi számában megírtuk, hogy Baranyamegye közgazdasági érdekeinek emelése céljából az ez iránt érdeklődők egy a megye területén felállítandó cukorgyár létesítésén fáradoznak. Az e célra alakítandó szövetkezet leendő tagjai ma délután három órakor értekezletet tartottak a vármegyei közgyűlési teremben, melyen az egybehívó *Szilasi* Zsigmond, pécsi ügyvéd elnökölt. — Az értekezlet lapunk zártakor még folyik.

— (Meggiszt zalogház.) Mint bennünket értesítenek, *Reich* Jenő, siklói zálogház tulajdonos üzletének felhagyását az ottani járási főszolgabíróságnak bejelentette. Az üzlettulajdonos ennél fogva természetesen a zálogul nála levő tárgyak meghosszabbítását nem fogadja el s így azok a lejáratától számított harminc nap alatt kiváltandók.

— (Gyűjtés tuskárosultaknak.)

Vessprém vármegye alispánja meglehangu felhívást bocsájtott ki, mely a napokban Baranyavármegyéhez is megérkezett. A felhívás szerint az említett megye *Tapolcafi* községének 160, *Salamon* községnek 30 lakóházát pusz-

— Különös, — dörmögte *Vaskó*, majd szolgájához fordult, — vezesd dolgozó szobámba. Azonnal jövök.

— Talán valami hírnök, — szólt *Amália*.

— Meglehet, — felelte édes atyja, — felejtse hát, hisz atyád vagyok, javadat akarom.

Ezzel *Vaskó* gyengéden átkarolta leányát majd elhagyta a termet, hogy az ismeretlent fogadja.

Az ismeretlen, kit a szolga urának bejelentett, vagy negyven éves, mord képű, hatalmas testalkatu atléta alak volt. Napbarnította arcvonásai a nyers erőnek, a rettenthetetlen bátorságnak voltak hű kifejezői. Komoran, tekintetét földre szegezve járt fel s alá a tágas teremben, míg csak *Vaskó* egyetlen léptének nesze fel nem zavarta a széles folyosó csendjét.

A következő pillanatban belépett *Vaskó* s valósággal meghökkent az ismeretlen marcóna alak láttára.

— Nevem *Mucs fay* Dénes, — szólt az ismeretlen meghajtva magát a várur előtt.

— *Mucs fay*? — Kiáltott fel *Vaskó*, — az lehetetlen.

— Tényleg az vagyok.

— S minek köszönhetem halálos ellenségem látogatását?

— Csak voltam, — felelte *Mucs fay* szárazon.

— Most már nem lenne az?

titotta el a tűz, miáltal a mindenüktől megfosztott károsultak védelmet nyújtó hajlék és élelmiszer hiányában most a legszánalomra méltóbb nyomor előtt állanak. *Tormay* Károly, Baranyavármegye alispánja elrendelte a könyöradomány gyűjtését kérő felhívás köröztetését s így remélhető, hogy a mi megyénk is tőle telhetőleg hozzá fog járulni a veszprémmegyeiek nyomorának enyhítéséhez.

— (Az »Uránia« a vidéken.)

A m. kir. belügyminiszter, valamennyi törvényhatósághoz címzetten a következő körrendeletet bocsájtotta ki: »Az »Uránia« tudományos színház elnökségének hozzám fölterjesztett panaszja szerint, a vidéken némelyek az »Uránia tudományos színház« cége alatt, az »Uránia előadásai« címmel tartanak előadásokat és mutatnak be mozgó-lényképeket. — Fölhívom tehát a törvényhatóságot, hogy a jelzett visszaélések ellenőrzése és megakadályozása iránt saját hatáskörében intézkedjék. — Hogy mennyire jogos a budapesti tudományos színház panaszja s mennyire szükséges volt a m. kir. belügyminiszternek eme fentebbi rendelete, azt mondanunk sem kell, mert hiszen volt alkalmuk meggyőződni arról, hogy a vidéken tényleg számos vállalkozó mutogatja a maga jól, rosszul sikerült mozgófényképeit s az »Uránia« cégére alatt tart előadásokat, melyek nem igen alkalmasak arra, hogy a vidéki publikumban lelkesedést keltsenek a budapesti »Uránia« előadásai iránt s így a cég jogosulatlan használata kétségtelen károkat okoz az »Uránia Magyar Tudományos Színháznak.«

— (A statisztikai hivatal új könyve.) Csinos kis könyvtart tesznek ki már azok a művek, melyek a »Magyar Országos Statisztikai Hivatal« kiadásában jelentek meg s ezeknek számát most szaporítja egy új mű, melynek szerzője dr. *Buday* László, miniszteri segédtitkár. A könyv címe: »A m. kir. központi statisztikai hivatal adatgyűjtéseinek magyarázata«, s célja a statisztikai adatok kötelező gyűjtésével foglalkozó hivataloknak e munkát megkönnyíteni.

— (Meg nem tartott árlejtés.)

A közelmúltban mi is hirt adunk arról, hogy a m. kir. székesfehérvári V. honvédkerületi

— Nem. Legyen elfeledve a múlt.

— Elfeledve? — Szólt *Vaskó* kesernyős mosolyal ajkán, — de el lehet-e felejteni annak az ádáz tusának keservét, a mivel éveken át a pogánnyal cimborálva részeltettél.

— Megbántam tettemet, bátya, — felelte *Mucs fay*, — itt a kezem, ezután együtt küzdünk Izra ellen.

— Hát legyen elfelejtve, — viszonzá *Vaskó* ellenfelének, mialatt kezét nyújtotta.

Mucs fay emelt fővel, nyílt homlokkal jelent meg régi ellentele, *Vaskó* Adorján portáján, nem kegyelmet jött esedezni, hanem mivel belátta, hogy míg a magyar a magyar ellen küzd, míg a testvér a testvér ellen támad fegyvere gyilkával, addig a török felhasználva a testvérharcba elegyedett magyar urak egymást gyengítő áldatlan tusáját, sorra foglalta el a környékbeli várkastélyokat, nemesi kuriákat, — hogy béke jobbát nyújtva, fátyolt boritson a multra, hogy ezután vállvetve küzdjön rettenthetetlen bajtársával a közös ellenség, az ozmán ellen.

És *Vaskó* elfogadta a feléje nyújtott kezét, nem, mintha rettegne annak erejétől, éppen nem, a magyar ember veleszületett nyíltszívűsége, egyenes lelkülete nyilatkozott meg tettében.

(Vége köv.)

parancsnokság kerületébe tartozó ezredek élelmezési és lótapanyagának szállításának biztosítására árlejtéseket tartanak. Miután legújabb intézkedés szerint eme katonai szükségletek központilag fognak szállíttatni — mint értesülünk — *az említett árlejtéseket nem tartják meg.*

— **(Uj postamester.)** Kántor Lajos, volt tengerészkatona, ki a kínai ütközetekben is részt vett és ott balkarján súlyos sebet kapott s balszemét elvesztette, a németbolyi postamesterségre kineveztetett s állását legközelebb már elfoglalja.

— **(Népgyűlés.)** A pécsi szociáldemokrata párt jövő hó negyedikén (vasárnap) népgyűlést tart d. e. 1/2 10 órakor a gyár utca 7. szám alatt. A népgyűlésen a közszabadságról és a közelgő képviselőválasztásokról fognak beszélni.

— **(A kaposvári gyermekgyilkos kegyelmet kér.)** A szegedi csillagbörtönnek egyik legszánalmasabb alakja Oberceller Antal, egy hetvenhat éves aggastyán, a ki iszonyu bűn miatt került a börtönbe. Hat évvel ezelőtt, hetvenéves korában Kaposvárott megfojtotta két leányát és ezért tíz évi börtönre ítélték. Fogságában teljesen megtört és összeroskadt a szerencsétlen ember, a ki most kegyelemért fordult a királyhoz. Folyamodványában így mondja el bűnének történetét: »Mint becsületben és köztiszteletben megőszült hetven éves öreg és keresetképtelen ember, minden vagyonomtól — önhibámon kívül — az emberek gyarlósága és kegyetlenségei folytán megfosztattam annyira, hogy a mindennapi betevő falatomért, ha éhen halni nem akartam családommal, ugyanazon városban, hol azelőtt mint vagyonos és jótékony-

ságomról ismert ember voltam, öreg napjaimban gyermekeimmel koldulni kellett. E lealacsonyító helyzetet még Istenbe vetett bizalommal türtem volna, de egyes emberek lelketlensége irányomban még fokozatosabb háládatlanságban nyilvánult. Az elsőfoku bíróságom ítéletének indokai is igazolják, hogy végzetes tettem elkövetése előtt néhány órával Kaposvár rendőrkapitányának utasítására egy városi rendőrőrmester megjelent nálam, hogy lakásomból, illetve miután már összes vagyonom elárvereztetett, a volt házam udvarán levő istállóból átalakított egy szoba és egy konyhából álló lakásomból is — hol kimerült és szerencsétlen családommal a jobb remény fejében meghuztam magamat — tehát azon helyről is, hová nyomoruságos viszonyaim kényszerítettek meghuzódni, negyvennyolc óra alatt okvetlenül költözzem ki, mert ha nem, ugy erőszakkal leszek onnét eltávolítva, hol már akkor is a legsanyarubb anyagi körülmények között voltam és az éhségtől is csak laktársaim könyörülete mentett meg. Most e nyomoruságos állapothoz még az a tudat is hozzájárult, hogy gyermekeimmel együtt nem sokára hajléktalanná és földönfutóvá leszek. Felséges Királyom! Isten, ki az emberi sziveket vizsgálja, tudná csak, hogy mily leküzdhetetlen indulatok ragadtak el ennyi keserves, könyörületes nem ismerő, méltatlan bánásmódra és világgyűlölettem heves pilanatában csak egy gondolatom volt: megfosztani önmagam az élettől, megfosztani kisdéd és imádásig szeretett leánykáimat életüktől, nehogy támasz és vezető nélkül fölnövekedve a nyomorban, egyes emberek erkölcsi áldozatai legyenek. Leánykáimat megfosztottam életüktől, velem szemben azonban a sors másként rendelkezett. Büntényem hatása alatti izgatottságomban nem voltam képes reszkető öreg kezeimmel önmagam életét kioltani, hanem bűnöm-

ért a hatalmas Isten és az emberi törvények szeriat kell meglakolnom.«

— **(Zarándoklat Lourdesba.)** Augusztus hó 23 án indul el Budapestről Lourdesba az ezévi őszi zarándoklat Bécsen—Tirolon és Schweizon át. Utközben Innsbruckban Einsiedelnben, Lyonban, Gentben és Zürichben tart a társaság hosszabb pihenőt. Jelentkezéseket augusztus hó 5 éig fogad el Schultz Károly esperes-plébános, mint a zarándoklat lelki vezetője, Német-Márokon (Baranyamegye.)

— **(Megakadályozott templomrablás.)** A Zágráb mellett fekvő Remete nevű kisközségben, a mely egyébként sűrűn látogatott bucsujárárhely, ismeretlen rablók garázdálkodtak. A gonosztevők a paplak közelében levő templom sekrestyéjébe hatoltak be legelőször. Fölfeszítették a bezárt ajtót és már már össze akarták zsákmányolni a különféle arany- és ezüstneműeket, amikor a nagy zajra figyelmes lett a káplán. Revolvert ragadva a rablókra rontott, mire ezek is fegyverhez nyultak, lövéseik azonban nem találtak. A lövöldözésre a község lakossága is fölébredt és csakhamar számos parasztgazda és parasztlegény gyűlt össze a templom előtt. A betörők még idejekorán neszét vették a dolognak és megugrottak üldözőik elől. A csendőrség széleskörű nyomozást indított meg a tettesek kézrekerítése érdekében.

— **(A helyi kereskedelem köréből.)** Gerő (Grünhut) Kálmán kézműárkereskedését Lukács Sándornak adta át, ki »Lukács Sándor« cég alatt fogja az üzletet tovább vezetni.

— **(Zivataros nyár.)** Dárdán hosszú szárazság után nagy zivatar volt s a villám is többször lecsapott. Két földműves a zivatar elől menekülve a község szérűjében álló ka-

— Az csak árnyék volt, melyet kegyed tova üzött!
— viszonzá Jakab komolyan.

Antoinette elégülten lélegzett fel.

— És mikor jött ön arra a gondolatra, hogy ily rosszul nevelt leányt mint én, megszeressen?

— Az erdészlakban tartott lakodalmi multság óta. A leány lesütötte a szemét és újra elpirult.

— Önnek a szerelme későbbi keletű, mint az enyém. Tulajdonképen be sem kellene vallanom; de szeretem önt a legelső naptól fogva, a midőn én oly mogorván és kedvetlenül a kandalló párkányára könyökölni láttam, mint egy komor medvét. Komoly pillantása a szivemig hatott s így gondolkoztam magamban: »Ez lesz férjed, vagy senki!«

— Kedves hableány! — susogta az ifju s gyöngéden átölelte.

Antoinette újra elsápadt, behunyta a szemét pillanatra, Jakabnak a vállára hajtotta fejét, a ki ezuttal nem állhatott ellent a kísértetnek s a mátkacsókot hirtelen rányomta a hableány zöld szemére.

— Szent szüz! — kiálta föl Celine, ki épp akkor jelent meg a küszöbön, zavarában egész csomó fehérneműt ejtve ki a kezéből — mit jelentsen ez, édes gyermekem?

— Azt jelenti — viszonzá Antoinette — hogy én nem utazom el s te mindent újra kicsomagolhatsz.

Aztán nyakába borult az öreg cselédnek s hevesen átkarolta.

— Oh, Celine — susogta — csókolj meg! Oly boldog vagyok én most!

nekem úgy tetszik, mintha olyan volnék, mint egy toronyóra, a melynél minden óra más-más álmot hoz; az óratablán is egy óra a házasság álmának van kijelölve s mindennap megáll annál a mutató, vagy tovább megy rajta. De hát mit ér egy óra tizenkettő közt, ha a többi tizenegyet olyan álmoképek látogatják, melyeknek semmi közük a szerelemhez?

— Tudod-e azt bizonyosan, hogy Antoinettet nem szereted és nem akarod elvenni?

— Te megölsz kérdéseiddel — viázonzá Evonyme. — Ugyan ismerj meg valahára és tudd meg, hogy én sem igent, sem nemet nem mondhatok. Egyébiránt én is házasulandó férfi vagyok.

Jakab nem is kérdezősködött tovább, köszöntötte Evonymet s az erdőbe sietett. Ott ama szorongást érezte, a mely az ünnepies elhatározásokat szokta megelőzni s visszapillantott eddigi életére.

Visszaemlékezett szorgalomban töltött gyermekkorára, ama rendes életmódra, mely a szülei háznál uralkodott; a gimnázium fekete asztalaira: aztán az erdészeti akadémiában töltött éveire, becsvágyó ábrándjaira s jövőbeli terveire gondolt vissza.

Amaz erdei ösvény, a melyen Jakab haladt, egyenesen a tunilieri völgyzughoz vezette őt. Közeledett a tóhoz és újra megtalálta a félig eltört padlót s hűségesen megkereste azt a helyet a fűzek között, a hová Antoinette lépett, mintha a fű a kis lábak nyomát hiven megőrizte volna.

— Habó, — kiálta egy dörgő hang. — Tán négy-levelű löherét keres ön a tónál.

zalba bujt. De a villám éppen ebbe a kazalba csapott le, úgy, hogy a két legény közül *Marhoffer* István jobb oldalán megbénult. A kazal és ennek szomszédságában még egy másik is leégett. — Ugyanekkor a villám lecsapott *Virovác* József bérlő mece-pusztai istállójába, a mely földig égett.

— **(Ezüst-lakodalom.)** Török Béla, szegzárdi ügyvéd, a »Szegzárdi Takarékpénztár« ügyésze és neje, szül. *Schneiderbauer* Anna f. hó 26-án — Anna napján — ünnepezték szük családi körben boldog házasságuknak 25 ik évfordulóját.

— **(Ékszerlopás.)** *Fischer* Armin, németbólyi lakos kiment háznépével az országos vásárra és délután 2 órakor tért haza. Itt megrémülve vette észre, hogy távollétében ismeretlen tolvaj betörte kamarájának a kertre nyíló ablakát, ezen bemászott s a folyosón végighaladva fölfeszítette az egyik szoba ajtaját, fölnyitotta a szekrényt s innen egy dr. nikkelt órát, egy arany keresztet s egy aranyozott nyakláncot, egy másik szobából pedig egy női aranyórát arany láncsal és egy aranygyűrűt lopott el. Az ellopott tárgyak értéke 182 korona. A tolvajt nyomozzák.

— **(Tolvaj vándorlegény.)** A napokban egy vándorlegény tért be ifj. *Dobszay* János, mohácsi pék üzletébe és az üzlettulajdonos nejétől zsemlyét kért — de pénz nélkül, mert egy krajcárja sem volt, de a nő kijelentette, hogy pénz nélkül nem ad s ezzel befordult lakószobájába. Ezt a pillanatot fölhasználta a vándorlegény és — nem zsemlyét, hanem —

az üzlet egyik falán függő zsebórát vette magához és ezzel mint a ki jól végezte dolgát, eltávozott az üzletből. *Dobszainé* azonban észrevette a lopást, utána futott a tolvajnak, kit az utcán összegyülekezett emberek elfogták, jól elverték s a városházára kísérték.

— **(Három órát lopott.)** *Willenberger* Simon villányi péksegéd süteményt vitt Nagy-Harsányba, s itt *Ács* János, *Kulcsár* Sándor és *Móric* János kárára egy-egy ezüst órát lopott el — összesen 60 kor. értékben.

— **(Késelés.)** *Perless* Simon villányi lakos boszúból megtámadta *Litter* József ugyanottani lakost és késével beleszurt annak bal lapockájába. A sérülés súlyos, mert csak 14 napon belül gyógyul.

— **(Macskaharapás.)** *Bender* Mária németbólyi hét éves leányt egy a veszettség gyanujában álló macska megkarmolta. A macskát bevitték Mohácsra, a gyepmesteri telepre, ahol a járási állatorvos megfigyeli a gyanus állatot. A macska eddigi viselkedése a mellett szol, hogy nem szenved veszettségben.

— **(Közokirathamítás.)** *Dukics* Milán kislaludi lakos négy darab régi marhájarlatát meghamisította még pedig akképpen, hogy azokban egyes kitételeket kivakart és más adatokat irt be s ezek alapján a jegyzőnél új jarlatok kiállítását kérte. De a jegyző rájött a turpisságra és közokirathamítás miatt följelentette *Dukics* Milánt.

— **(Tolvaj és orgazda.)** *Vincsek* János mohácsi-szigeti kanász záratlan lakásából egy 14 kor. 50 fill értékű zsebórát lopott

el *Galló* József dautovai lakos, ki azt *Majer* József már többször megbüntetett orgazdának 4 kor. 50 fillérért eladta. Mind a kettőt följelentették.

— **(Megrögzött tolvaj.)** *Háj* Károly lancsuki lakos *Rottler* Károly mohácsi tejcarnokában a pénzes fiókot fölfeszítvén, 6 kor. 50 fillért lopott el, más alkalommal pedig a lancsuki tejcarnokban levő pénzes fiókot törte föl és innen 16 koronát vitt el. Ismét más alkalommal Himesházán lakó anyja lakásába hatolt be a nyílt ablakon és a szekrényt föltörvén, 20 koronát lopott el. Följelentették; saját anyja is kívánja a megbüntetését.

— **(Szerencsés baleset.)** Karancsról írja levelezőnk: *Posnek* János 10 éves fiú tegnap véletlenül egy tizenhét öles ku. ba esett, de az ijedségen kívül komolyabb baja nem történt. Sajátságos játéka a sorsnak, hogy a fiút mindig veszély fenyegeti, de soha sem lesz komoly következménye; ezelőtt pár évvel a meszesgödörbe bukott, tavaly pedig egy ló úgy megrugta, hogy a patkó helyét élete fogytaig viseli.

— **(Járványok a vidéken.)** Baranyavármegye közegészségügyi hatósága most bocsájtotta ki a f. évi július hó elsejétől tizenötödikéig terjedő, elmúlt fél hónap alatt, a vármegye területén fellépett járványos betegségekről szóló statisztikai kimutatását. A kimutatás szerint a legtöbb megbetegedés (53 eset) *kanyaró* folytán volt, halálozás azonban nem történt. A roncsoló toroklob 5, a vör-

Duhour Jakab megfordult és Lisle urat pillantotta meg, ki feléje tartott.

— Megszöktem hazulról, — folytatá ez — nem lehetett többé kiállni. *Antoinette*, a kinek csak szeptemberben kellene Párisba utazni, egyszerre megváltoztatta tervét és már holnap elutazik. A lakás úgy megtelt csomagokkal és dobozokkal, hogy azt sem tudjuk, hová lépünk. Nem jön e ön velem, *Souvageot* alerdészt meglátogatni?

Jakab sürgős teendőivel mentegette magát s hirtelen odahagyta Lisle urat. Tervével tisztába jött. Gyors lépésben ment az *Auberive*-be vezető országut felé s negyedóra mulva már a kötélverő-utcai házba lépett. Az ajtó csupán behajtván volt s csöngetés nélkül lopózkodott be az udvarra. A konyhában senki sem volt. Zörejt hallott a szalonban s egy pillanatig megállt a folyosón, hogy újra lélekzetet vehessen. Az ablakok nyitva voltak, a butorokat csomagok és ruhák borították.

Antoinette háttal állt az ajtónak s éppen fehérneműt rakosgatott egy láda fenekére. Az ajtó nyikorgására hátrapillantva *Jakabot* látta s egy sikoltással emelkedett föl. Nagyon halvány volt e leánya; a szemét környező sötét karika most még nagyobbán látszott. A kissé zilált hajjal a napsugár játszott és dicsfényvel köríté a fejét.

— Mint láthatja ön — szól *Antoinette* erőltetett mosolylyal — itt minden szanaszét van s meg egy székkel sem kínálhatom meg.

Jakab jellel tudatta, hogy nem is akar leülni. Ugy érzi, mintha torkát szorítanák.

— Kegyed holnap már el akar utazni? — kérdezte végre.

— El; holnap hajnalban gyorskocsin utazom el. A vonat nyolc órakor indul Langresből s délben már Párisban leszek. Remélem, jó idő lesz az utazásra. Hallgassa csak, mily tisztán hallik ide a *germainei* harangok hangja. Ez jó előjel, nemde?

Antoinette nagyon gyorsan beszélt, csaknem gépiesen, hogy elkábita magát. *Jakab* hallgatott s e mély csöndben nagyon tisztán lehetett hallani a harangok hangját. Egyszerre, pár lépéssel közeledett *Jakab* a lányhoz s elfogódva mondta:

— *Antoinette*, én szeretem kegyedet . . . Akar-e nőm lenni?

A leány elpirult, majd elsápadt, beszélni akart, de hangja megtagadta a szolgálatot. *Jakab* még közelebb lépett, aztán megfogta *Antoinette*-nek a kezét, gyöngéden megszorította s azt még egyszer kérdezte:

— Szeret-e kegyed engem?

Antoinette lezárta a szemét, de kezével viszonzta a szorítást. Végre megnyílt az ajka, szemhéját félig fölnyitotta s derült mosoly vidította föl az arcát.

— Valóban, valóban szeret ön engem? — kérde egy sóhajjal.

— Szeretem!

— Jobban, mint a könyveit?

— Azóta nem is olvasok többé, mióta kegyedre gondolok.

— Jobban, mint azt a kékszemű leányt? — folytatá pajkos mosolylyal.

heny 3, a hökburut 5 és a gyermekágyi láz 1 megbetegedést okozott, de ezek közül egy sem volt halálos végű. Halálesetet egyedül a bélhagymáz okozott, mely járvány folytán öt megbetegedés közül egy halálos végű volt. Az elmúlt félhónap a kimutatás szerint a heveny fertőző kórok lefolyása tekintetében eléggé kedvezőnek mondható.

— (Pontosan járó) szép kivitelű arany és ezüst órák, nemkülönböztetve finom és pontosan járó fali és ébresztő órák *jutányosan* szabott gyári árak mellett Schönvald Imre órás és ékszerésznél kaphatók. Ugyanott minden e szakmába vágó javítások pontosan gyorsan és a legolcsóbban eszközöltetnek.

Idegenek Pécsen.

— Julius 27 és 28. —

Aranyhajó-szálló. Beuthner György, utazó, Berlin. — Plachkes Bernát, utazó, Bécs — Kerger Gábor, utazó, Bécs. — Kaufmann Alajos, utazó, Budapest. — Özv. Martini Nándorné, magánzónó és leányai Szegezár. — Pentlár Ede, utazó, Bécs. — Neuhaus N., igazgató, Braunschweig. — Bachruch Ede, kereskedő, Bécs. — Eckermann Ede, műszaki tanácsos, Budapest.

Vadember-szálló. Deuts Oszkár, főtisztviselő, Zágráb. — Heikisch Henrik, tanár, Budapest. — Waldmann E., gyáros, Karlsbad. — Horváth Miksa, tisztviselő, Budapest. — Hochlein István, főmérnök, Budapest. — Dáklor Gyula, gyárigazgató, Budapest. — Weisz Miksa, földbirtokos, Kácsfalva.

Mátyás király szálló. Pados Imre, főorvos és leányai, Gyöngyösmellék. — Özv. Horváth Györgyné, magánzónó, Szigetvár. — Puri Adolfné és leánya, Batta.

Magyar Király-szálló. Palig János, utazó és neje, Temesvár. — Kohner S., kereskedő, Bécs. — Held Miklós, bérlő, Megyefa.

Vadászkürt-szálló. Hoffmann Nándor, utazó, Budapest. — Chalupka Ferenc, magánzó, Budapest. — Schwarzkopf Ferenc, ügynök, Bécs. — Scházl Erzsébet, Sárók.

Nádor-szálló. Tedesco Arthur, hivatalnok, Budapest. — Helmayer N. jószágigazgató és neje, D.-Mihály.

Törvénykezés.

§ Gondnokság alá helyezés. A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Zrínyi József* kaposvári lakos gondnokság alá lett helyezve.

Tanügy.

Iskolai Értesítők.

— A pécsi püspöki tanítóképezde Értesítője az 1900–1901-ik iskolai évről. Közli: *Döbrössy Alajos*, pécsi székesegyházi tb. kanonok, igazgató. —

A szokottnál gazdagabb tartalommal jelent meg az intézet Értesítője, mely bevezetésül az állami elemi tanító- és tanítónőképzők számára készült s a vallás- és közoktatásügyi miniszterium által jóváhagyott rendtartás és vizsgálati szabályzat nyomán *Döbrössy Alajos* igazgató kidolgozásában a tanítóképző rendtartásának tervezetét közli. Korrekt kidolgozása hírépét nyújtja a pécsi tanítóképző elsőrendű voltának.

Az intézet állapotában több megemlékezésre méltó esemény történt. A megyéspüspök intézkedett a képezdének a jogakadémiától való szétválasztásáról s az elmúlt tanév már az intézet saját kényelmes otthonában fejeztetett be; *Döbrössy Alajos* igazgatót a tananyag egyenlő arányú feldolgozása s az ellenőrzés egyöntetű gyakorlása céljából a tanítóképző igazgatójává is kinevezte; továbbá *Gyömörey Zsigmond*ot a képezdehez segédtanári minőségben alkalmazta; *Hradek Károly*t

a képezdénél viselt hittanári állásától felmentette s helyébe *Komócsy István*t nevezte ki. Az elhunyt *Komlósi Elek* gazdasági tanár helyébe *Somsich Béla* neveztetett ki.

Tekintettel arra, hogy az intézet lehetőleg az ilyenmű állami intézetek mintájára készüljön s ebből folyólag a rendes tanári állások is oly fizetéssel bírnak, a minőkkel az állami intézetek tanárai bírnak: szükségessé lett az intézet fentartási alapjának gyarapítása, mely a megyéspüspök 100 000 koronát kitevő alapítványával és a székesegyház fölötti jövedelmének tizenöt százalékával oly tekintélyes összegre emelkedett, hogy abból az intézet fentartási költségei fennakadás nélkül fedezhetőek. Az idén a kiadások fedezésével marad tőkésítésre 3786 korona 23 fillér.

A tanév szeptember hó 1-én és 3-án nyitott meg a beiratásokkal; 4-én a gyakorlóiskolába a felvételek; 5-én és 6-ikán a felvételi vizsgálatok tartattak meg; 7-én és 10-én a magán, 11-én a javítóvizsgálatok tartattak meg; 12-én volt a Veni Sancte s a rendes előadások megkezdése.

Beiratkozott az év elején összesen 98 tanuló, kik anyanyelvre nézve mindnyájan magyarok voltak s egynek kivételével római katolikusok. Kor tekintetében 15–22 évesek. A tanítóképzővel kapcsolatos gyakorlóiskolába az év elején beiratkozott 69 fiu, mely szám év közben 72-re emelkedett; egy azonban elköltözés folytán kimaradt. — Nemzetiségre nézve 68 magyar, 4 német; három másvalású kivételével mindnyájan római katolikusok és magyarországiak.

A növendékek segélyezése ösztöndíjak, egyes jötevők adakozása által és az 1891-ben létesült tanítóképzői segélyalap évi kamataiból történik. — A szegénysorsu tanítójelöltek segélyezését nagyban elősegítette a megyéspüspök 50 000 koronás alapítványa, melyet a pécsi egyházmegye katolikus iskoláiban működő szegényebb javadalmazásu tanítók fiu gyermekeinek a tápintézetben való ingyenes, vagy félingyenes ellátására tett.

Fenti 50 000 koronás alapítvány alapító levele, mely a legfenyesebb bizonyítéka a megyéspüspöknek a tanítóság iránt érzett jó akaratának és nagyrabecsülésének, öt pontban szabja meg a létét rendeltetését. Címe: „Hetyey Sámuel pécsi püspök alapítványa az általa létrehozott Tápintézet javára“. Ha valamikor az egyházmegye római kath. iskolái államosítottának és így szorosán vett „felekezeti“ tanítók nem lennének, a Tápintézet akkor is fennmarad és ez esetben az alapítvány kamatai az egyházmegye területén működő oly tanítók fiaira fordítottanak, a kik egyházas és hazafias szelleműek és a magyar nyelv terjesztése körül kifejtett buzgalomuk által kitűnnek. Ha pedig a Tápintézet egyáltalán fenttartható nem lenne az alapítvány kamataiból, 200 koronás ösztöndíjak osztassanak ki fent jelzett tanítók fiainak, a kik Pécsen középiskolát, avagy képezdét végeznek, legálább elsőrendű osztályzattal.

Az idén 22 növendék élvezte a püspöki tápintézet jótéteményét. A nőzáróban 2, a papnőzáróban 1 növendék kapott élelmezést; 1 pedig az irgalmasok rendházában teljes ellátásban részesült.

A képezői segélyalap a Pécsi Takarékpénztár 50 koronát tevő adományával gyarapodott. Ezen legújabb adományt beleszámítva, a segélyalap vagyoni állapota a kezelő egyházmegyei főpénztár hivatalos kimutatása szerint 4763 korona 90 fillért tesz ki, mely tőke az idén 236 korona 37 fillért kamatozott.

Folyó év január havában elhunyt *Szuly József*, berkesdi esperes-plébános, az intézet egykori tanára és ideiglenes igazgatója 100 koronát hagyományozott a képezde javára.

Az intézeti segélyalap tőkéje és a takarékpénztár 50 korona adománya után járó kamatokból 236 korona 37 fillér bevétel volt;

agyanannyi ki is adatott szegénysorsu növendékek segélyezésére, tanszerek s tankönyvekre.

A tanulmányi eredmény általában jónak mondható. Az egészségi viszonyok kevésbé voltak kedvezők, amenyiben a tanári testületben többen, különösen *Schultz* tanár hosszabb ideig betegeskedtek, aki megrongált egészségére való tekintettel a megyé-püspöktől szabadságot is kapott.

A tanszertár *Szeifrics* István kanonok, a vallás- és közoktatásügyi miniszter, a földművelésügyi miniszterium és a Kistaludi Társaság jóvoltából örvedetesen gyarapodott.

November hó 19-én a képzőintézet tanári kara az ifjúsággal és a gyakorlóiskolásokkal gyászünnepélyt rendezett Erzsébet királyné emlékére, melyen az ünnepi beszédet *Komócsy István* hittanár tartotta. Ez alkalommal gyűjtést is rendeztek a növendékek s az összegyűjt 40 koronát az „Örökimádás templom“-ra ajánlották föl. Megülte az intézet április 11-ének évfordulóját. Az ünnepély Vörösmarty emlékünnepevel s a Hetyey-irodalmi kör ünnepélyes megnyitásával kapcsolattott össze. A Vörösmarty-szoborra az ifjúság 16 korona 10 fillért gyűjtött, mely összeget a központi gyűjtő bizottsághoz küldött be az igazgatóság. Az ünnepi beszédet *Vörös Mihály* tanár tartotta. A szavaltatok elhangzása után a Hetyey-irodalmi kör ünnepélyes megnyitásával fejeződött be az ünnepély.

A növendékek lelkületének tökéletesítése és ismeretkörének fejlesztése céljából több pedagógiai szempontból érdekes felolvasáson résztvettek; a megyéspüspök bőkezűsége folytán megtekintették a Nemzeti Szalon által városunkban rendezett műtárlatot *Vörös Mikály* és *Gyömörey Zsigmond* tanárok vezetése alatt. A felsőbb osztályok növendékei a belvárosi plébánia és a nőzárdatemplomban kántori teendőket végeztek és meghívás folytán az ünnepélyesebb temetéseknel karban énekeltek. A kath. kör. választmányának felszólítására november 18-án a kath. körben rendezett Erzsébet-emlékünnepen az intézet énekes zenekara is résztvett, melyért elismerő sorokban részesült.

A lefolyt iskolai évben létesült Önképzőkör *Vörös Mihály* elnök vezetése alatt április 11-dikén kezdte meg működését „A pécsi püspöki tanítóképző intézet Hetyey köre“ cím alatt. Folyó évi február 24-én tartotta meg az Önképzőkör első ülését, melyen a jóváhagyott alapszabályok felolvasása után megalakult a tisztikár, utolsó rendes ülése május 27-én; a záródíszülés június 29-én tartott meg. Bevétele volt 66 korona 50 fillér; kiadás 12 korona 50 fillér. A kiadást levonva a jövedelemből, a maradvány 54 korona, melyet a kör pénztárosa a Pécsi Takarékpénztárban helyezt el.

Az intézetnek a párisi világkiállításon a képezde és a gyakorló órarendjével, tanterve, rajzai és dolgozatainak kiállításával, rendezett ünnepélyek és hangversenyek műsorával, az intézet történetével és egyéb az intézeti tanárok irodalmi munkásságát feltűntető jegyzékkel való részvételéért a vallás és közoktatásügyi miniszter köszönetét és elismerését fejezte ki.

A tanári testület az igazgatóból, 6 rendes és 1 segédtanárból áll. Dr. *Bahula József* előadja a közegészségtant; *Hemmerich Károly* a tornászatot.

A bevégzett tananyag részletes ismertetése s az intézeti leltár állapotának bemutatása után a vallás- és közoktatásügyi miniszter által megküldött állami elemi iskolai tanítók és tanítónők képesítő vizsgálati szabályzata következik, mely az idei tanév végen már a pécsi képezdékben is érvénybe lépett.

A képzőintézet és a gyakorlóiskola növendékeinek érdemsorozata után a jövő tanévre szóló tudnivalókkal záródik a tanítóképezde idei Értesítője.

TÁVIRATOK.

— **A spanyol tüntetők.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Barcelonában* a tüntetők „Halál a jezsuitákra!” kiáltással vonultak végig az utcákon. A tüntetők és csendőrség között komolyabb összeütközésre is került a dolog, amennyiben a csendőrség a tömegbe lőtt. Öt embert elfogtak.

— **A király orvosa meghalt.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Wiederhoffer* tanár, a király orvosa, hetven éves korában az elmúlt éjjel Ischlben meghalt. Holttestét Bécsbe szállítják.

— **Öngyilkos gépész.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Budapestről sürgönyzik, hogy *Ványay* Béla gépész ott ma, kedvese ablaka előtt mellbe lőtte magát. Súlyos sebével a Rókus kórházba szállították.

— **Seemayer contra Herceg.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Versecen tegnap *Herceg* Ferenc helyett *Seemayer* János polgármestert akarták képviselőnek jelölni. Az egybegyűltek zajosan Herceget proklamálták.

— **A honvéd szurony.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Lugoson, Ottescu* honvéd beborozva ment végig az utcán, miközben a járókelőket inzultálta. *Aufsatz* Antal kőműves rászólt ezért a honvédre, ki szuronyt rántott s nyakán megszurta a kőművest, *ki szörnyet halt.* A tettest elfogták.

— **Zászlószentelés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Fényes zászlószentelés volt vasárnap délben Budapesten, a városligeti *Hermina* kápolnában. A budapesti férfi dal-egyesület pompás selyemzászlóját szentelték föl díszes, előkelő közönség jelenlétében. A zászlóanya, özv. *Cristofoli* Vincéné akadályozva volt a megjelenésben s így *Kugler* Jánosné szül. *Bulyovszky* Ida urnő helyettesítette. A szertartást dr. *Komlóssy* Ferenc esztergomi kanonok, orsz. képviselő végezte nagy segédlettel. Mise alatt a budapesti férfi-dal-egyesület szebbnél-szebb egyházi dalokat énekelt *Hackl* N. Lajos tanár vezetésével. Szögbeverés után fényes lakoma volt a *Hermina*-kertben, a melyen felköszöntőket mondtak *Komlóssy* Ferenc kanonok, *Joó* Lajos műépítész, *Kugler* János tanár és mások. Délután hat előkelő fővárosi daloskőr *Bellovic* Imre karnagy vezetésével sikerült hangversenyt rendezett.

— **Bucsu a Vizivárosban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A budai vízi-városi templom patrónájának, *Szent-Annának* névünnepe alkalmából vasárnap tartották meg az évente szokásos bucsut nagy közönség részvétele mellett. A vizivárosi templomban reggel hét órakor kezdődtek az ájtatosságok és dél előtt tíz órakor volt a zenés nagymise, amelyet *Dömötör* Gedeon plébános celebrált. Délután az ájtatosságokat vecsernye fejezte be, a mely után a közönség széjjeloszlott a bombatérre emelt sátrak közt, továbbá a budai vendéglőkben.

— **Késelő napszámos.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Gyümölcsös* Imre napszámos tegnap éjszaka Budapesten a *Murányi*-utcában összeverekedett *Szabó* Sándor asztalos segéddel. Verekedés közben kést rántott elő és úgy összeszurkálta *Szabó*t, hogy súlyosan sebesülve a Rókusba kellett szállítani. A késelő napszámost a rendőrség letartóztatta.

— **Betegség miatt a halálba.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap éjszaka *Goldstein* Jakab vasuti podgyász-hordó, aki

Budapesten a rózsá-utca 84. sz. alatt lakott, a *Margit*-hidról a Dunába ugrott. A hidon hagyta a sapkáját és a kabátját, a melyben a feleségéhez címelve egy levelet találtak. A levélben azt írja, hogy súlyos idegbajban szenvedett, amelyet nem tudtak az orvosok gyógyítani. Ez keserítette el és azért lett öngyilkossá. A holttestét még nem találták meg.

— **Erzsébet királyné szobra.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A szabkai 6. honvédgyalogezred ma fényes katonai ünnepséggel leplezte le a laktanyában felállított *Erzsébet*-királyné-szobrot. A bronzból készült mellszobor *Feltsch* Ede szobrász műve, a ki ingyen engedte át a szobrot a honvédeknek. A leleplezésnél képviselve volt a városi hatóság, ott voltak továbbá az egyesületek, valamint nagy számu közönség. A nemzeti zászlókkal és virágokkal díszített téren *Mamusich* kanonok tábori misét, *Csáth* Lajos ezredes pedig hazafias beszédet mondott. Délben bankett volt.

— **Keresztelő Konopistban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A konopisti kastélyban tegnap volt *Ferenc Ferdinánd* főherceg ujszülött leányának keresztelője. A hercegnő a *Zsófia, Mária, Terésia, Franciska* neveket kapta. A keresztanya tisztét *Mária Terésia* főhercegnő töltötte be. A keresztelő után a kastélyban nagyobb szabásu ebéd volt. Ugy a főherceg nejeinek, mint az ujszülött, hercegnőnek állapota állandóan jó.

— **Crispi állapota.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Nápolyból: A *Crispi* állapotáról vasárnap reggel kiadott orvosi jelentés szerint a beteg erőállapota észrevehető szivgyöngeség mellett ismét fogyott. Az ideges jelenségek nem változtak. Olaszországból ma távirják, hogy *Crispi* miniszterelnök szivgyöngesége fokozódik.

Szerkesztői üzenetek.

M. Gy. (Karancs.) Legközelebb eleget teszünk kívánságának. Addig is — lássuk a medvét.

N. Á. (Apatin.) Az elsőt közöltük s bizonyára a postán hányolódt el, ha nem kapta meg. A most küldött nem a mi lapunkba való.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Teljesen **higany és ólommentes**
ártalmatlan készítmény

„Hajnal crème”

elismert **biztos hatásu kéz és arc-szépítő szer** eltávolít minden bőrtisztátalanságot. Az arcibőrt bársonypuhává teszi és az arc szép, üde és ifju szint nyer.

1 tégely „Hajnal-crème” 1 kor.

Kapható:

Krebsz Ödön

drogueria és illatszer üzletében
PÉCS, Irgalmas-utca 10. sz.

HIRDETÉSEK

. **jutányos áron a**
kiadóhivatalban
. **vétetnek föl.**

Értesítés.

Tudatom a mélyen tisztelt közönséggel, hogy a **Grünhuth Kálmán-féle**

nődivat-, vászon- és
posztóáru kereskedést

ezután

Lukács Sándor

cég alatt fogom továbbvezetni.

Midőn a m. t. közönségnek eddigi szives pártfogásáért őszinte köszönetet mondok kérem azt számomra továbbra is fentartani és vagyok

kiváló tisztelettel

Lukács (Krausz) Sándor.

A mélyen tisztelt
hölggy-közönség
becses figyelmébe!

Van szerencsém köztudomásra hozni, hogy helyben, a **Jókai-tér 3. sz.** alatt (I. emelet jobbra.)

szabászati iskolát

nyitottam, hol a jelentkező hölgyeket a legegánsabb francia- és angol-szabásra és rajzolásra megtanítom.

Támazkodva a 28 év alatt **Párisban** *Madame Briolle*-nél (Versaill, boulevard Sebastopol), **Bécsben** *Madame Spitzer*-nél, **Budapest** *Árva* cs. és kir. udv. szállitónál, **Brassóban** *László M. L.* és *Tár*sa cégnél, **Drezdában** az angol és francia szabászati tanfolyamon szerzett gazdag tapasztalataimra, biztosítom a jelentkező hölgyeket a szakszerű és biztos sikerü eredményre.

A tanfolyam tartama 4 hét és a tandíj egy-egy jelentkező után **15** frt.

Minden tanuló hölggy felügyeletem alatt a tanfolyamon egy ruhát szabhat és állíthat össze magának.

Midőn mindezeket közhírré teszem, tudatom, hogy elvállalok francia és angol szabásu **ruhák** és **kabátok elkészítését** a legegánsabb kivitelben.

Bővebb felvilágosítást készséggel adok.

Kiváló tisztelettel

Kovács Imre.